

Milyen messiás?

Keresztelő János – csakúgy, mint általában a népe – már nagyon várja a Messiást. Sőt, küldetésstudata van, tudja, hogy ő készíti elő a terepet a Messiás érkezéséhez. Figyeli a jeleket Jézus tetteiben, Jézus szavaiban is. És amikor már-már minden világos, minden összevág a próféciákkal, Jézus hirtelen mást tesz, mint amit a messiáskirálynak, a római megszállás alól felszabadító hadvezérnek tennie kellene. Most akkor Jézus a Messiás, vagy nem ő az? Nehéz eligazodni Jézus viselkedésén. Pedig rokonok voltak, gyermekkoruk óta ismerték egymást, és Jézus mégis annyira nem fér bele a hagyományok által kialakított keretekbe! János már nem bírja a bizonytalanságot. Úgy dönt, hogy tanítványain keresztül megkérdezi Jézust. Mondja el ő maga, hogy hova kell őt tenni, hogy valóban ő-e a Szabadító. „Te vagy az Eljövendő, vagy mást várjunk?”

Jézus szokás szerint nem egyszerű igennel vagy nemmel válaszol. Igyekszik magukat a kérdezőit is gondolkodásra készíteni. De az Írásokat jól ismerő tanítványok számára mégis egyértelmű utalásokat tesz messiási szerepére: „Vakok látnak, bénák járnak, leprások megtisztulnak, ...”

És ha már ott vannak a János-tanítványok, Jézus is tanúságot tesz Jánosról. Felhasználja a lehetőséget, hogy beszélhet róla az összegyűlt sokaságnak. Először kérdésekkel bombázza hallgatóit. Első hallásra talán banális kérdések ezek („Miért mentetek ki a pusztába? Szél ingatta nádszálát látni?...”), de nagyon jók arra, hogy felkeltsék az emberek érdeklődését, megnyissák őket az üzenet befogadására. És amikor már kellően felcsigázta az érdeklődést, elmondja, hogy Jánosnak milyen fontos szerepe van a Messiás érkezésében.

Persze Jézusnak kínosan vigyáznia kell a megnyilatkozásaikor. Egyrészt valóban ő a Szabadító, ő a Messiás, aki kivezeti az embert a reménytelenség, a szeretetlenség iszonytató rabságából. De nem az a messiás ő, akit a zsidók vártak. Ő nem fog a felkelők élére állni, nem fogja kardélre hányni a rómaiakat, nem fogja az országnak elhozni a világuralmat. Sokkal inkább a lényegre összpontosít, és Isten szeretetét hirdeti az ember félelmeire adott válaszként.

Bennem nagyobb-e a bizonyosság, mint Keresztelő Jánosban volt? Én kinek tartom Jézust? Vállalom-e az Isten által nekem készített szerepet? Akarok-e Jézus követe lenni, akarom-e előkészíteni az ő útját az emberekhez? Vajon Jézus kinek tart engem? Mit mond majd rólam, amikor az én tanítványaim mennek hozzám?

Miklós Tibor, Székesfehérvár

„Ámen, mondom nektek: nem támadt asszonytól születettek közül nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb, a mennyek országában nagyobb nála.” (Mt 11,11)

1. Mennyire érzem kortársaim közé valónak magam?
2. Mennyire érdekel a tettek hitele?
3. Mit lát, hall, aki engem néz, hallgat?

[Angel]